

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 105

Rozeslána dne 20. listopadu 1992

Cena Kčs 9,70

O B S A H:

Redakční sdělení o opravě chyby

- 522. Zákon, kterým se mění zákon č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, ve znění zákona č. 16/1990 Sb.
 - 523. Zákon České národní rady o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky
 - 524. Zákon České národní rady o auditorech a Komoře auditorů České republiky
 - 525. Vyhláška ministerstva hospodářství České republiky, ministerstva průmyslu a obchodu České republiky, ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, ministerstva vnitra České republiky, ministerstva zdravotnictví České republiky a ministerstva zemědělství České republiky k provádění kvalifikačních zkoušek nahrazujících odbornou způsobilost pro provozování některých živností
 - 526. Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky o státních jazykových školách a státních jazykových zkouškách
-

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyby

v zákonu Národní rady Slovenské republiky č. 518/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon Slovenské národní rady č. 80/1990 Sb., o volbách do Slovenské národní rady, ve znění pozdějších předpisů, v českém i slovenském vydání

Text článku II zní:

„Čl. II

Tento zákon nadobývá účinnost dnem vyhlášení.“

Redakce

522

ZÁKON

ze dne 3. listopadu 1992,

kterým se mění zákon č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, ve znění zákona č. 16/1990 Sb.

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, ve znění zákona č. 16/1990 Sb., se mění takto:

1. § 1 zní:

„§ 1

(1) Stát poskytuje podle dalších ustanovení tohoto zákona registrovaným¹⁾ církvím a náboženským společnostem stanovenou²⁾ úhradu osobních požitků duchovních, působících jako zaměstnanci církví a náboženských společností v duchovní správě, v církevní administrativě nebo v ústavech pro výchovu duchovních, jestliže o to církev nebo náboženská společnost požádá.

(2) Tuto povinnost nemají církve a náboženské společnosti, jejichž duchovním byly osobní požitky státem poskytovány ke dni 31. 12. 1989.

(3) Celkový rozsah úhrady podle odstavců 1 a 2 stanoví státní rozpočty České republiky a Slovenské republiky.“

2. V § 8 odst. 1 se před slovo „církvím“ vkládá slovo „registrovaným¹⁾“.

3. § 10 se zrušuje.

Čl. II

Zrušují se

1. vládní nařízení č. 219/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církve římsko-katolické státem,
2. vládní nařízení č. 220/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církve československé státem,
3. vládní nařízení č. 221/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení evangelických církví státem,
4. vládní nařízení č. 222/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církve pravoslavné státem,
5. vládní nařízení č. 223/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení náboženských společností státem,
6. vládní nařízení č. 70/1968 Sb., o hospodářském zabezpečení církve řeckokatolické státem.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Stráský v. r.

Kováč v. r.

¹⁾ § 4 odst. 4 a § 22 odst. 1 zákona č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností.

²⁾ Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 578/1990 Sb., o úpravě osobních požitků poskytovaných duchovním církví a náboženských společností.

523

ZÁKON

České národní rady

ze dne 20. října 1992

o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje

- a) poskytování právní pomoci a finančně ekonomických rad ve věcech daní, odvodů, poplatků a jiných podobných plateb (dále jen „daně“), jakož i ve věcech, které s daněmi přímo souvisejí (dále jen „daňové poradenství“),
- b) vznik, postavení a působnost Komory daňových poradců České republiky (dále jen „komora“).

§ 2

Tímto zákonem nejsou dotčena oprávnění advokátů, komerčních právníků a auditorů, popřípadě jiných osob a orgánů, upravená zvláštními předpisy.¹⁾ Dotčeno není ani právo fyzické nebo právnické osoby požádat o právní pomoc a finančně ekonomickou radu ve věcech daní a ve věcech, které s daněmi přímo souvisejí, i jinou fyzickou osobu než je daňový poradce; tato jiná osoba však nesmí poskytovat uvedenou pomoc nebo rady soustavně za účelem dosažení zisku,²⁾ nejde-li o osoby uvedené ve větě první.

ČÁST DRUHÁ
DAŇOVÉ PORADENSTVÍ

§ 3

Základní ustanovení

(1) Daňové poradenství fyzické nebo právnické osobě (dále jen „klient“) poskytuje daňový poradce.

(2) Daňovým poradcem je fyzická osoba, zapsaná v seznamu daňových poradců (dále jen „seznam“); seznam vede komora.

(3) Daňové poradenství se poskytuje na základě smlouvy uzavřené mezi daňovým poradcem a klientem. Za poskytnutí daňového poradenství náleží daňovému poradci odměna, jejíž výši si obě smluvní strany dohodnou. Dohoda, kterou je odměna za poskytnutí daňového poradenství sjednána jako podíl na docíleném snížení daně, daňové úspore nebo daňové úlevě, popřípadě jako podíl na ukazatelích výsledku činnosti,

nebo je sjednána formou věcného plnění, je neplatná.

(4) Činí-li daňový poradce právní úkony jménem klienta, má postavení zástupce podle zvláštních předpisů.³⁾

§ 4

Oprávnění k výkonu daňového poradenství

(1) Právo vykonávat daňové poradenství nabývá fyzická osoba dnem zápisu do seznamu. K tomuto dni se vydá daňovému poradci osvědčení o zápisu do seznamu (dále jen „osvědčení“).

(2) Fyzickou osobu je komora povinna zapsat do seznamu po složení kvalifikační zkoušky nejpozději však do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž fyzická osoba zkoušku složila.

(3) Právo vykonávat daňové poradenství daňový poradce pozbývá

- a) dnem, ke kterému je daňový poradce ze seznamu vyškrtnut, nebo
- b) dnem, ke kterému je daňovému poradci výkon daňového poradenství pozastaven, nejdříve však dnem, kdy bylo daňovému poradci doručeno rozhodnutí podle písmene a) nebo b).

§ 5

Kvalifikační zkouška

(1) Kvalifikační zkouška je oprávněna skládat fyzická osoba, která

- a) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) je bezúhonná,
- c) nevykonává zaměstnání, funkci nebo činnost, vedle nichž zvláštní právní předpis nepřipouští podnikání,
- d) nemá pracovníprávní, služební nebo jiný obdobný poměr ke státnímu orgánu nebo orgánu územní samosprávy, do jehož působnosti patří kontrola a rozhodování ve věcech daní,
- e) má ukončené úplné střední vzdělání,
- f) nebyla v posledních pěti letech před podáním žádosti o vykonání kvalifikační zkoušky vyškrtuta ze seznamu daňových poradců disciplinárním opatřením podle § 12 odst. 1 písm. d).

(2) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen

¹⁾ Např. zákon České národní rady č. 128/1990 Sb., o advokacii, zákon České národní rady č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované.

²⁾ § 2 obchodního zákoníku.

³⁾ Např. § 10 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

- a) pro trestný čin, jehož skutková podstata souvisí s předmětem daňového poradenství,
- b) pro jiný trestný čin spáchaný úmyslně, jestliže vzhledem k povaze daňového poradenství a osobě, která se tohoto činu dopustila, je obava, že se dopustí stejného nebo obdobného činu při výkonu daňového poradenství.

(3) Řízení ve věci kvalifikační zkoušky je zahájeno dnem, v němž byla žádost o vykonání kvalifikační zkoušky doručena komoře. V žádosti se uvede jméno a příjmení, rodné číslo, bydliště a vlastnoruční podpis žadatele. K žádosti se připojí výpis z rejstříku trestů ne starší šesti měsíců a doklady nebo jejich úředně ověřené opisy či kopie prokazující splnění podmínek uvedených v odstavci 1 písm. e) a čestné prohlášení prokazující splnění podmínek uvedených v odstavci 1 písm. c) a d). Je-li žádost neúplná, vrátí ji komora k doplnění. Vzniknou-li při posuzování žádosti pochybnosti o splnění podmínek uvedených v odstavci 1, vyzve komora žadatele, aby se v určené lhůtě k těmto pochybnostem vyjádřil.

(4) Komora po posouzení žádosti

- a) žádost zamítne, pokud žadatel nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 1; písemné vyhotovení rozhodnutí o zamítnutí žádosti musí být odůvodněno, musí obsahovat poučení o právu podat opravný prostředek a musí být žadateli doručeno do vlastních rukou, nebo
- b) uvědomí žadatele písemně nejméně 30 dnů předem o místě a čase konání zkoušky.

(5) Kvalifikační zkouška se koná před zkušební komisí. Zkušební komise je složena z poloviny ze zástupců státních finančních orgánů jmenovaných ministerstvem financí České republiky (dále jen „ministerstvo“) a z poloviny zejména z daňových poradců a dalších odborníků z ekonomické, daňové či právní teorie a praxe jmenovaných komorou. Předseda zkušební komise je vždy zástupce státních finančních orgánů jmenovaných ministerstvem. Komise je usnášeníschopná, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů.

(6) Obsah kvalifikační zkoušky, jakož i složení zkušební komise, musí odpovídat účelu zkoušky, kterým je zjistit úroveň znalostí žadatele, potřebných k výkonu daňového poradenství, zejména úroveň znalostí z oboru finančního, správního, občanského a obchodního práva, financí a ekonomiky a účetnictví. Kvalifikační zkouška se koná v jazyce českém nebo slovenském.

(7) O výsledku kvalifikační zkoušky rozhoduje zkušební komise hlasováním. Žadatel složí kvalifikační zkoušku, hlasuje-li pro to nadpoloviční většina přítomných členů zkušební komise. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy. Složení kvalifikační zkoušky je podkladem pro zápis do seznamu.

(8) Za vykonání kvalifikační zkoušky se platí poplatek, který je příjmem komory. Poplatek je splatný

předem, nejpozději před začátkem kvalifikační zkoušky. Nezaplatí-li žadatel poplatek ve lhůtě splatnosti, kvalifikační zkoušku nekoná; jakmile poplatek zaplatí, komora jej uvědomí o novém termínu kvalifikační zkoušky.

(9) Podrobnosti o obsahu a průběhu kvalifikační zkoušky, vyhlášení výsledku a jeho doručení upraví komora ve zkušebním řádu. Ve zkušebním řádu se stanoví rovněž výše poplatku za vykonání kvalifikační zkoušky.

(10) Rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o vykonání kvalifikační zkoušky, je komora povinna vydat nejpozději do tří měsíců počítaných od konce měsíce, v němž bylo řízení ve věci kvalifikační zkoušky zahájeno. Kvalifikační zkoušku ukončí zkušební komise nejpozději do osmi měsíců počítaných od konce měsíce, v němž bylo řízení ve věci kvalifikační zkoušky zahájeno. Do uvedených lhůt se nezapočítává doba, po kterou je žádost o vykonání kvalifikační zkoušky vrácena k doplnění a doba, po kterou žadatel od termínu určeného komorou k vykonání kvalifikační zkoušky nezaplatil poplatek za její vykonání.

(11) Pokud žadatel kvalifikační zkoušku nesloží, může ji konat znovu, nejdříve však po šesti měsících počítaných od konce měsíce, v němž byla zkouška ukončena. V tomto případě se v žádosti o vykonání kvalifikační zkoušky uvede pouze jméno a příjmení, rodné číslo a datum ukončení předchozí zkoušky; další údaje upravené v odstavci 3 se v žádosti uvedou jen tehdy, došlo-li oproti předchozí žádosti k jejich změně. V ostatním platí ustanovení předchozích odstavců o řízení ve věci kvalifikační zkoušky.

(12) Náklady řízení ve věci kvalifikační zkoušky, které vznikly komoře, hradí komora, náklady vzniklé žadateli hradí žadatel.

§ 6

Práva a povinnosti daňového poradce

(1) Daňový poradce je oprávněn a povinen chránit práva a oprávněné zájmy svého klienta. Je povinen jednat čestně a svědomitě, důsledně využívat všechny zákonné prostředky a uplatňovat vše, co podle svého přesvědčení a příkazu klienta pokládá za prospěšné. Je přitom vázán pouze zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy a v jejich mezích příkazy klienta.

(2) Daňový poradce je oprávněn odmítnout uzavření smlouvy o poskytnutí daňového poradenství. Daňový poradce, který v posledních třech letech před zahájením řízení ve věci kvalifikační zkoušky byl pracovníkem státního orgánu nebo orgánu územní samosprávy, do jehož působnosti patří kontrola a rozhodování ve věcech daní, nesmí po dobu tří let od vydání osvědčení uzavřít smlouvu o poskytnutí daňového poradenství s klientem, o jehož záležitostech jako pracovník uvedeného státního orgánu nebo orgánu územní samosprávy rozhodoval nebo jehož záležitosti projednával.

(3) Daňový poradce je oprávněn odstoupit od uzavřené smlouvy o poskytnutí daňového poradenství, dojde-li k narušení důvěry mezi ním a klientem, neposkytuje-li klient potřebnou součinnost nebo nesložil-li klient bez závažného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu za poskytnutí daňového poradenství. Daňový poradce je povinen do 15 dnů ode dne, kdy oznámil klientovi odstoupení od smlouvy o poskytnutí daňového poradenství

- a) učinit všechny neodkladné úkony, pokud klient neučinil jiné opatření,
- b) zúčtovat s klientem zálohu na odměnu a výdaje, pokud ji klient zaplatil.

(4) Daňový poradce má právo, aby mu klient ve smluvených lhůtách zaplatil

- a) přiměřenou zálohu na odměnu a výdaje,
- b) smluvenou výši odměny za poskytnutí daňového poradenství nebo její odpovídající část, pokud daňový poradce odstoupil od smlouvy za podmínek upravených v odstavci 3 nebo pokud od smlouvy o poskytnutí daňového poradenství odstoupil klient,
- c) výdaje účelně vynaložené při poskytování daňového poradenství nebo v souvislosti s ním.

(5) Daňoví poradci mohou vykonávat daňové poradenství též společně. Právní vztahy vyplývající ze společného výkonu daňového poradenství si daňoví poradci upraví písemnou smlouvou. Při společném výkonu daňového poradenství však klientům odpovídá každý daňový poradce samostatně; jde-li o společného klienta a není-li dohodnuto jinak, odpovídají daňoví poradci tomuto klientovi společně a nerozdílně.

(6) Daňový poradce se při poskytování daňového poradenství podle smlouvy může dát zastoupit jiným daňovým poradcem. Při jednotlivých úkonech může daňového poradce zastoupit i jeho pracovník. Zastoupení v těchto případech není možné, pokud klient se zastoupením vyjádří nesouhlas.

(7) Daňový poradce odpovídá klientovi za škodu, která mu v souvislosti s výkonem daňového poradenství vznikla, pokud ji způsobil daňový poradce, jeho zástupce nebo pracovník. Daňový poradce se odpovědnosti zproští, prokáže-li, že škodě nemohl zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na něm požadovat.

(8) Daňový poradce, jeho pracovník nebo zástupce, jakož i osoba, která pozbyla oprávnění k výkonu daňového poradenství, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s výkonem daňového poradenství. Této povinnosti je může zprostit pouze klient svým prohlášením, avšak i v tomto případě je daňový poradce nebo jeho zástupce povinen zachovat mlčenlivost, pokud je to v zájmu klienta. Povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na případy zákonem uložené povinnosti přezkázat a oznámit spáchání trestného činu.

(9) Daňový poradce je dále povinen

- a) před zahájením výkonu daňového poradenství

uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem daňového poradenství, a být takto pojištěn po celou dobu, po kterou vykonává daňové poradenství,

- b) umístit osvědčení nebo jeho úředně ověřený opis či kopii na viditelném místě ve své kanceláři nebo v pobočce své kanceláře anebo osvědčení na požádání klienta předložit,
- c) ke dni, k němuž byl daňový poradce vyškrtnut ze seznamu nebo k němuž mu byl pozastaven výkon daňového poradenství, odevzdat osvědčení komoře,
- d) uvádět název, pod nímž vykonává daňové poradenství, evidenční číslo osvědčení a své sídlo na všech písemnostech, jimiž činí úkony při výkonu daňového poradenství nebo v souvislosti s ním,
- e) neprodleně oznámit komoře zejména sídlo kanceláře a jejích poboček, den zahájení výkonu daňového poradenství, uzavření smlouvy o společném výkonu daňového poradenství, skutečnosti rozhodné pro pozastavení výkonu daňového poradenství nebo pro vyškrtnutí daňového poradce ze seznamu, jakož i další změny v údajích uvedených daňovým poradcem v žádosti o vykonání kvalifikační zkoušky nebo uvedených v seznamu,
- f) platit komoře členský příspěvek, a to ve výši a lhůtě stanovené ve stanovách komory, dodržovat stanovy komory a jiné řády vydané komorou.

(10) Název, pod nímž daňový poradce vykonává daňové poradenství, tvoří jméno a příjmení, popřípadě vysokoškolský titul a vědecká hodnost, jakož i slova „daňový poradce“. Odkazy na bývalou úřední, vědeckopedagogickou a obdobnou funkci, hodnost nebo činnost nelze v tomto názvu používat.

(11) Sídlem daňového poradce je místo, v němž má daňový poradce kancelář. Nemá-li daňový poradce kancelář mimo byt, v němž trvale bydlí, považuje se za kancelář tento byt. Daňový poradce nebo daňoví poradci, kteří vykonávají daňové poradenství společně, mohou mít jen jedno sídlo. Pobočkou kanceláře je místnost mimo sídlo daňového poradce, v níž daňový poradce rovněž vykonává daňové poradenství.

§ 7

Seznam daňových poradců

(1) Do seznamu komora zapisuje jméno a příjmení, popřípadě vysokoškolský titul a vědeckou hodnost daňového poradce, jeho sídlo a bydliště, uložené disciplinární opatření, pozastavení výkonu daňového poradenství a vyškrtnutí ze seznamu, a to i když nejde o disciplinární opatření. Komora může stanovit, že do seznamu se zapisují i další potřebné údaje. Komora rovněž stanoví, v jakém rozsahu se uvedou údaje ze seznamu při zveřejňování seznamu.

(2) Komora vyškrtne ze seznamu daňového poradce, jestliže

- a) u něho pominuly skutečnosti uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) až d),